09/05/2022

Όσιος Ιερώνυμος Σιμωνοπετρίτης και Γέροντας Αιμιλιανός – Δύο κορυφαίες μορφές του Ορθόδοξου μοναχισμού (ΒΙΝΤΕΟ)

/ Επικαιρότητα

Τη μνήμη του Οσίου Ιερωνύμου Σιμωνοπετρίτου τιμά σήμερα, 9 Μαΐου, η Εκκλησία μας. Παράλληλα, σήμερα συμπληρώνονται τρία χρόνια από την κοίμηση μια άλλης μεγάλης μορφής του Ορθόδοξου μοναχισμού, του Γέροντα Αιμιλιανού Σιμωνοπετρίτη.

Το Διεθνές Πρακτορείο Εκκλησιαστικών Ειδήσεων ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ σε συνεργασία με την Pemptousia TV, μετέδωσε ζωντανά την υποδοχή της Τιμίας Κάρας του Οσίου στο Σιμωνοπετρίτικο Μετόχι της Αναλήψεως στο Βύρωνα.

Το βράδυ της ίδιας ημέρα μετέδωσε την Προεόρτια Αγρυπνία για τη μνήμη του Οσίου:

Σήμερα το **Διεθνές Πρακτορείο Εκκλησιαστικών Ειδήσεων ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ** (**ope.gr**) **σε συνεργασία με την pemptousia.tv** μετέδωσε ζωντανά τον Πανηγυρικό Όρθρο και την Αρχιερατική Θεία Λειτουργία προεξάρχοντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτη Μεσογαίας και Λαυρεωτικής κ. Νικολάου.

Στις 7 το απόγευμα θα τελεστεί μεθέορτος Εσπερινός και Πανηχίς τριετούς μνημοσύνου του Γέροντα Αιμιλιανού ενώ αύριο μετά τη Θεία Λειτουργία και το μνημόσυνο για τον Γέροντα Αιμιλιανό, στις 11 το πρωί θα αναχωρήσει η Τιμία Κάρα του Οσίου Ιερωνύμου.

Η απόφαση για την Αγιοκατάταξη του Οσίου Ιερωνύμου

Κατόπιν Αποφάσεως της Αγία και Ιερά Σύνοδος του Οικουμενικού Πατριαρχείου στις 27 Νοεμβρίου 2019 ο Όσιος Ιερώνυμος Σιμωνοπετρίτης ενεγράφη στις Αγιολογικές Δέλτους της Ορθοδόξου Εκκλησίας.

Αναλυτικά η ***Πατριαρχική και Συνοδική Πράξις κατατάξεως εις την χορείαν των αγίων του μακαρίου Ιερομονάχου και Γέροντος Ιερωνύμου του Σιμωνοπετρίτου:***

Τούς ἐπ’ ὤμων ἄραντας τόν τοῦ Κυρίου σωτήριον Σταυρόν καί τρόπαιον νίκης κατά τοῦ κοσμοκράτορος τοῦ αἰῶνος τούτου λαμπρῶς ἐνστησαμένους, τό τε ἆθλον τῆς ἀρετῆς γενναίως ἐναγωνισαμένους, ἐν ὁσιότητι μέν καί ἁγιότητι διαπρέψαντας καί τό τοῦ βίου πέλαγος θεοφιλῶς διαπεράσαντας, ἀλλά δή καί ἐν αὐτῷ, ἐν τῇ διακονίᾳ καί ἀγάπῃ πρός τόν Θεόν καί τόν πλησίον, ἔργῳ καί λόγῳ, ἑαυτούς καταναλώσαντας, ζῶντας δέ καί μετά τήν ἐκεῖσε ἀποδημίαν σημείοις καί θαύμασι παρά Θεοῦ μαρτυρηθέντας, ὁσίαις μνήμαις, ὕμνοις ἐσαεί ἐγκωμίων τιμᾶν οἱ πάντες ὀφείλομεν,εὐλαβεῖσθαι δέ καί γεραίρειν φαιδρῶς αὐτούς ἐν ἑτησίαις ἑορταῖς καί συνάξεσι, ὡς τόν τῆς ὑπομονῆς καί καρτερίας στέφανον θεόθεν ἀναδησαμένους· ἐν γάρ τῇ ὑπομονῇ ὑμῶν κτήσασθε τάς ψυχάς ὑμῶν, Χριστός φησίν, ἡ ἀλήθεια·συντάττειν δέ· κατά τό ἀρχαῖον, κανονικόν καί ἀπαραίτητον τῆς Ἐκκλησίας ἔθος· τῷ χορῷ καί καταλόγῳ τῶν ὁσίως καί εὐκλεῶς ὑπό τῆς Ἐκκλησίας τό εὐαγές καρπουμένωνμνημόσυνον καί τήν τούτων πρός Κύριον ἐπικαλεῖσθαι εὐπρόσδεκτον μεσιτείαν.

Ἐπειδή τοίνυν τοιούτοις ἐξόχοις ἀρεταῖς καί κατορθώμασι διακέκριται καί ἐν τῷ βίῳ αὐτοῦ κατεδείχθη πολιτευόμενος ὁ ἐκ τῆς περιοχῆς Κρήνης Μικρᾶς Ἀσίας ὁρμώμενος καί ἐν τῇ Ἱερᾷ Βασιλικῇ, Πατριαρχικῇ καί Σταυροπηγιακῇ Μονῇ Σίμωνος Πέτρας τοῦ Ἁγιωνύμου Ὄρους ἐπί τεσσαράκοντα καί τρία ἔτη ἐγκαταβιώσας, τόν μονήρη τῆς πολυπόνου ἀσκήσεως βίον ἐν αὐτῇ μετελθών καί τῆς ἱερωσύνης τήν χάριν δεξάμενος,ἀοίδιμος Ἱερομόναχος Ἱερώνυμος, ἀκολούθως δέΚαθηγούμενος καί γνήσιος ποιμήν τῆς ἀδελφότητος αὐτοῦ χρηματίσας, εἶτα δέ καί Οἰκονόμος τοῦ ἐν Ἀθήναις καθ’ ἡμᾶς Ἱεροῦ Μετοχίου τῆς ἐξονομασθείσης ὡς ἄνω Ἱερᾶς Μονῆς ἐπ’ ὀνόματι τῆς θείας Ἀναλήψεως διατελέσας, πνευματικός πατήρ καί παρηγορητής ἐν ταπεινώσει, ἐγκρατείᾳ καί πολλαῖς ἀγαθοεργίαις ἐν αὐτῷ ἀναδειχθείς, διδάσκων καί ἐπιστηρίζωνἐκεῖσε συμπαθῶς πλήθη προσερχομένων πιστῶν καί ἐκ τῆς ὅλης περιχώρου Ἀττικῆς γῆς καί εὐρύτερον, ἔνθα καί, ἐν εἰρήνῃ τελειωθείς τῇ ς΄ Ἰανουαρίου τοῦ χιλιοστοῦἐνακοσιοστοῦ πεντηκοστοῦ ἑβδόμου σωτηρίου ἔτους, ἐν τῇ μεγάλῃ καί δεσποτικῇ τῶν Θεοφανείων ἡμέρᾳ, τῇ ἑπομένῃ ἑτάφη, περί ὧν δι’ ἀναφορᾶς αὐτοῦ πρός τήν Μεγάλην Ἐκκλησίαν διεξοδικῶς ὑπέβαλε καί ἐβεβαιώσατο ὁ Ὁσιολογιώτατος Καθηγούμενος τῆς ἐν Ἁγίῳ Ὄρει Ἱερᾶς καίΣεβασμίας Μονῆς Σίμωνος Πέτρας Ἀρχιμανδρίτης κύριος Ἐλισαῖος καί οἱ σύν αὐτῷ ἐν Χριστῷ ἀδελφοί, προσενεγκώνκαί πλήρη σχετικόν φάκελλον μεθ’ ἱκανοῦ ἀριθμοῦἐννυπογράφων ἐπιστολῶν καί ἀξιοπίστων μαρτυριῶν, ὡς καί λοιπῶν τεκμηρίων, ἐπιμαρτυρούντων ἀριδήλως καί καταδεικνυόντων τοῦ ὁσίου καί θεοφόρου τούτου Πατρός Ἱερωνύμου τόν ὑψηλόν βίον καί τάς ἐνθέους πράξεις, ὡς ἀνδρός τά μάλιστα κατ’ ἀρετήν πολλούς ὑπερελάσαντος καί θείων δωρεῶν, δαψιλείᾳ χάριτος, εὐπορήσαντος, τό τε διορατικόν καί προορατικόν χάρισμα ἐκ περιουσίας καταπλουτίσαντος καί ἐν παντί τήν στενήν καί ἐπίπονον μοναχικήν τρίβον ἄχρι τέλους θεαρέστως βαδίσαντος,συνυποβάλλων καί τήν ἀδιάσειστον πλέον ἀποβᾶσαν καί διαμένουσαν

πεποίθησιν καί πίστιν, οὐ μόνον παρά τοῖς ἐν τῷ Ἁγιωνύμῳ Ὄρει μοναστaῖς, ἀλλά δή καί παρά τῷ χριστωνύμῳ πληρώματι, τῷ κυκλοῦντι τό καθ᾽ ἡμᾶς ἐν Ἀθήναις ὡς ἄνω Ἱερόν τῆς Μονῆς Μετόχιον τῆς Ἀναλήψεως καί πολύ πέραν αὐτοῦ, τοῖς κατοικοῦσι ἐν τῷ τῆς Ἀττικῆς Λεκανοπεδίῳ καί ἐν Ἑλλάδι εὐρύτερον ὀρθοδόξοις χριστιανοῖς, περί τῆς ἁγιότητοςτοῦ ὁσίου τούτου ἀνδρός, ὡς καί τήν κοινήν ἀπάντωνἐπιθυμίαν τε καί παράκλησιν περί κατατάξεως αὐτοῦ ἐν τῇ χορείᾳ τῶν τῆς Ἐκκλησίας Ἁγίων·

Ἡ Μετριότης ἡμῶν μετά τῶν περί ἡμᾶς Ἱερωτάτων Μητροπολιτῶν καί Ὑπερτίμων, τῶν ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι ἀγαπητῶν ἡμῖν ἀδελφῶν καί συλλειτουργῶν ἐκ τοῦ ὑπό τῆς Ἱερᾶς καί Σεβασμίας Μονῆς Σίμωνος Πέτρας ὑποβληθέντος φακέλλου, καί σχετικῆς ἅμα ἐκθέσεως τῆς παρ᾽ ἡμῖν Κανονικῆς Ἐπιτροπῆς, ἐν βεβαιότητι γνόντες τόν ἅγιον βίον καί τήν μακαρίαν καί ἁγίαν τελευτήν τοῦ ὁσίου Γέροντος Ἱερωνύμου τοῦ Σιμωνοπετρίτου καί Συνοδικῶς διασκεψάμενοι, ἔγνωμεν, συνῳδά τοῖς πρό ἡμῶν ἁγίοιςΠατράσι τῷ κοινῷ τῆς Ἐκκλησίας ἔθει κατακολουθοῦντες, τήν προσήκουσαν τοῖς θείοις ἀνδράσιν ἀπονεῖμαι αὐτῷ τιμήν, τήν ἐκ τούτου καί τῶν πιστῶν ὠφέλειαν, ἐν ταυτῷ, προνοούμενοι.

Διό καί θεσπίζομεν Συνοδικῶς καί διοριζόμεθα καί ἐν Ἁγίῳ διακελευόμεθα Πνεύματι ὅπως, ἀπό τοῦ νῦν καί εἰς τό ἑξῆς, εἰς αἰῶνα τόν ἅπαντα, ὁ ὅσιος Γέρων Ἱερώνυμος ὁ Σιμωνοπετρίτης, συναριθμῆται τοῖς ὁσίοις καί ἁγίοις τῆς Ἐκκλησίας, ἐν ἐτησίοις ἱεροτελεστίαις παρά τῶν πιστῶν τιμώμενος καί ὕμνοις ἐγκωμίων ἐσαεί μετά πάσης εὐλαβείας ἐν ὡρισμένῃ εὐσήμῳ ἡμέρᾳ γεραιρόμενος, ἤτοι τῇ θ΄ τοῦ μηνός Μαΐου, ἡμέρᾳ ἐν ᾗ συνέφθασε καί ἡ ἀνακομιδή καί πρώτη προσκύνησις τοῦ τιμίου αὐτοῦ λειψάνου, μέχρι τερμάτων αἰώνων, τῆς ἁγίας μνήμης αὐτοῦ παρ᾽ οὐδενός διασειομένης ἤ κωλυομένης τό σύνολον.

Ὅθεν, εἰς ἔνδειξιν τούτου καί βεβαίωσιν ἐγένετο καί ἡ παροῦσα Πατριαρχική ἡμῶν καί Συνοδική Πρᾶξις, καταστρωθεῖσα μέν καί ὑπογραφεῖσα ἐν τῷδε τῷ ἱερῷ Κώδικι τῆς καθ᾽ ἡμᾶς Ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας ἐν ἴσῳ δέ καί ἀπαραλλάκτῳ ἀποσταλεῖσα τῇ ἐν Ἄθωνι Ἱερᾷ Βασιλικῇ,Πατριαρχικῇ καί Σταυροπηγιακῇ Μονῇ Σίμωνος Πέτρας, καθώς καί δι᾽ αὐτῆς τῷ καθ᾽ ἡμᾶς ὡς ἄνω Ἱερῷ Μετοχίῳ τῆς θείας Ἀναλήψεως ἐν Βύρωνι Ἀθηνῶν, ἔνθα καί ὁ τάφος τοῦ ἁγίου τούτου ἀνδρός εὕρηται καί ἡ τιμή καί ἡ μνήμη αὐτοῦ ἀειθαλής καί ἄσβεστος τηρεῖται, πρός ἐπ᾽ἐκκλησίας ἀνάγνωσιν καί κατάθεσιν εἶτα ἐν τοῖς Ἀρχείοις αὐτῶν.

Ἐν ἔτει σωτηρίῳ ,βιθ΄, κατά μῆνα Νοέμβριον κζ΄

Ἐπινεμήσεως ΙΓ΄

† Ὁ Κωνσταντινουπόλεως Βαρθολομαῖος ἀποφαίνεται

+ ὁ Ἀγκύρας Ἱερεμίας+ ὁ Καναδᾶ Σωτήριος

+ ὁ Κρήτης Εἰρηναῖος+ ὁ Ἀνέων Μακάριος

+ ὁ Λαοδικείας Θεοδώρητος+ ὁ Γορτύνης καί Ἀρκαδίας Μακάριος

+ ὁ Βελγίου Ἀθηναγόρας+ ὁ Γάνου καί Χώρας Ἀμφιλόχιος

+ ὁ Κυδωνίας καί Ἀποκορώνου Δαμασκηνός+ ὁ Κώου καί Νισύρου Ναθαναήλ

+ ὁ Κυδωνιῶν Ἀθηναγόρας+ ὁ Νέας Ζηλανδίας Μύρων

Ένα μήνα πριν, τον Οκτώβριο του 2019, κατά την επίσκεψή του στο Άγιον Όρος ο Παναγιώτατος Οικουμενικός Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαίος είχε ανακοινώσει την πρόθεση του Πατριαρχείου να προβεί στην Αγιοκατάταξη του Οσίου καθώς και των Οσίων πλέων Δανιήλ και Εφραίμ των Κατουναξιωτών και Ιωσήφ του Ησυχαστού.

Από τη Σιμωνόπετρα στο Μετόχι της Αναλήψεως

Ο Όσιος προσήλθε στην Σιμωνόπετρα σε ηλικία δεκαεπτά ετών και εγκαταβίωσε σ’ αυτήν για 43 ολόκληρα χρόνια, διετέλεσε δε Ηγούμενος της Μονής κατά τα έτη 1920-1931.

Στην συνέχεια και μέχρι την οσιακή κοίμησή του, το 1957, χρημάτισε Οικονόμος και πνευματικός στο γνωστό Σιμωνοπετρίτικο Μετόχιο της Αναλήψεως στους πρόποδες του Υμηττού, υφιστάμενου από εκατονταετίας και πλέον, προτού καν σχηματιστεί ο οικισμός των προσφύγων και αργότερα ο πολεοδομικός ιστός του Βύρωνα και της Καισαριανής, όπου εκοιμήθη και ετάφη και μέχρι σήμερα προσκυνείται ο τάφος του.

Κατά την πρόσφατη επίσκεψη του Παναγιωτάτου Πατριάρχη κ.κ. Βαρθολομαίου στην Αθήνα τον Νοέμβριο του 2021 ο Δήμος Βύρωνος έδωσε σε δρόμο πλησίον του Μετοχίου της Αναλήψεως το όνομα του Οσίου Ιερωνύμου.

Πατήστε στην εικόνα για να δείτε αναλυτικά την τελετή ονοματοδοσίας:

Γέροντας Αιμιλιανός Σιμωνοπετρίτης: Μια μεγάλη μορφή του Ορθόδοξου Μοναχισμού

Σήμερα όμως είναι και η μέρα μνήμης μιας άλλης πνευματικής μορφής του Αγιωνύμου Όρους, του Γέροντα Αιμιλιανού Σιμωνοπετρίτη. Το πρωί της 9ης Μαΐου 2019, ο Αρχιμανδρίτης Γέρων Αιμιλιανός, προηγούμενος της Ιεράς Μονής Σίμωνος Πέτρας Αγίου Όρους εκοιμήθη στο Μοναστήρι που είχε ιδρύσει στην Ορμύλια Χαλκιδικής. Η εξόδιος ακολουθία και η ταφή έγιναν στο Ιερό Κοινόβιο Ευαγγελισμού της Θεοτόκου στην Ορμύλια της Χαλκιδικής, την Παρασκευή 10 Μαΐου.

Ο Γέροντας αρχιμανδρίτης Αιμιλιανός, κατά κόσμον Αλέξανδρος Βαφείδης, υπήρξε Καθηγούμενος της Ιεράς Μονής Σίμωνος Πέτρας από το 1973 έως το 2000, γεννήθηκε στην Νίκαια Πειραιώς το 1934 από ευσεβείς γονείς, η καταγωγή του όμως είχε μικρασιατικές ρίζες. Η εκ πατρός γιαγιά του Ευδοξία ήταν Κωνσταντινουπολίτισσα, ο δε παππούς του Αλέξανδρος κατήγετο από την Σηλυβρία της Θράκης και εφοίτησε στην περιώνυμη Θεολογική Σχολή της Χάλκης. Το έτος 1906 μετοίκησαν στα Σήμαντρα της ευλογημένης γης της Καππαδοκίας, όπου εχρημάτισαν δημοδιδάσκαλοι για τις ανάγκες του ελληνισμού, και στην Ελλάδα ήλθαν μετά την μικρασιατική καταστροφή και την ανταλλαγή των πληθυσμών. Έγγαμοι όντες, επολιτεύοντο ως μοναχοί, αγρυπνούντες και προσευχόμενοι. Χαρακτηριστικό είναι ότι η γιαγιά εκοιμήθη ως μοναχή με το όνομα Ευταξία, η δε μητέρα του ως μοναχή Αιμιλιανή.

Εκλογή του ως Καθηγουμένου της Ιεράς Μονής Σίμωνος Πέτρας

Μετά την αδόκητη προς Κύριον εκδημία του μακαριστού μητροπολίτου Διονυσίου τον Ιανουάριο του 1970, την ανάγκη εξασφαλίσεως περισσότερον ήσυχου και καταλλήλου μοναστικού τόπου για την αδελφότητα, μακριά από τον θόρυβο και τον τουρισμό, καθώς και την επίμονη παράκληση της εν λειψανδρία τότε ευρισκομένης Ιεράς Μονής Σίμωνος Πέτρας, τέλη του 1973, η αδελφότης του Μετεώρου μεταφυτεύεται στο Αγιώνυμον Όρος. Επειδή η θέση του ηγουμένου στην Ιερά Μονή ήτο κενή λόγω κοιμήσεως του μακαριστού αρχιμανδρίτου Χαραλάμπους, ο Γέροντας την 25η Νοεμβρίου 1973 εκλέγεται από τους παλαιούς αδελφούς της Ιεράς Μονής, κατά τα αγιορείτικα τυπικά, Καθηγούμενος της Μονής και ακολούθως ενθρονίζεται την 17η Δεκεμβρίου από την Ιερά Κοινότητα. Την εγκατάσταση της Μετεωριτικής συνοδίας στον Ιερό Άθωνα εχαιρέτισαν οι Αγιορείται Πατέρες με πολλές ελπίδες· και όντως ακολούθησαν και άλλες συνοδείες, ώστε να αυξηθούν κατά πολύ οι μοναχοί στο Άγιον Όρος.

Ο σεβαστός Γέροντας, συγχρόνως με την αγρυπνητική ζωή του, την Θεία Λειτουργία και τα λοιπά καθήκοντά του, επιδόθηκε στην αναδιοργάνωση της εσωτερικής ζωής της νέας αδελφότητος. Με σοφία και διάκριση προσλαμβάνει την αγιορείτικη παράδοση με τα υπάρχοντα τυπικά της, θέτει και την προσωπική του σφραγίδα -«στιχών τοις θείοις Κανόσι» των αγίων Πατέρων, τους οποίους τόσο πολύ αγάπησε και με διακαή δίψα και κόπο έφερε και πάλι στο φως- και δημιουργεί το τυπικό της Μονής. Εγκεντρίζει με σεβασμό και αγάπη στην πείρα των παλαιών γερόντων τον νεανικό ενθουσιασμό, την αφοσίωση και τον ζήλο των νεωτέρων μοναχών, αυξάνοντας κατά πολύ την αδελφότητα. Με την εν γένει χρηστή διοίκησή του και την πατρική διαποίμανση ανώρθωσε το κύρος και προέβαλε την μακραίωνα παράδοση της παλαιφάτου αυτής Ιεράς Μονής.

Απόσυρση του Γέροντα Αιμιλιανού στο μετόχι της Ορμύλιας

Στις αρχές του 1995 ένας μόνιμος κλονισμός της υγείας του υποχρέωσε τον σεβαστό Γέροντα να αποσυρθεί σταδιακώς από τα ηγουμενικά καθήκοντά του και να εγκατάλειψη το περιπόθητο μοναστήρι του και το πεφιλημένο του Άγιον Όρος. Το έτος 2000 ο σεπτός Πατήρ παρέδωσε την σκυτάλη της ηγουμενίας στον νύν Καθηγούμενον της Ιεράς Μονής Σίμωνος Πέτρας πανοσιολογιώτατον αρχιμανδρίτην Ελισσαίον, ο οποίος με υϊικόν σεβασμό συνεχίζει το έργο του και ο ίδιος εφησυχάζει στο Μετόχι της Ορμύλιας, «ανταναπληρών τα υστερήματα των θλίψεων του Χριστού εν τη σαρκί αυτού, υπέρ του σώματος του Χριστού, ο έστιν η Εκκλησία», με πολλή υπομονή και καρτερία.

Από τον πλούσιον πνευματικόν αμητόν του Γέροντος ελάχιστα κείμενα είδαν το φως της δημοσιότητος κατά τις ημέρες της δράσεώς του, διότι ο ίδιος, έχοντας ως μόνον σκοπό τον καταρτισμό και την οικοδομή των πνευματικών του τέκνων ή

του ποιμνίου της Εκκλησίας, απέφευγε ταπεινοφρόνως την έκδοσή τους.

Ο λόγος του Γέροντος Αιμιλιανού χαρακτηρίζεται από την βιωματική προσέγγιση των θεμάτων, την βαθειά ανάλυση των νοημάτων και το πηγαίον της εκφράσεως. Οι κατηχήσεις του αποτελούν πολύτιμη κληρονομιά και παρακαταθήκη για τους μοναχούς του· κρατήρ πεπληρωμένος «οίνου άκρατου», ο οποίος με την επ΄ εσχάτων σιωπή του κατέστη «περικεχρυσωμένος και περιηργυρωμένος», διαφυλάσσεται από τις δύο αδελφότητες ως τιμαλφέστατον κειμήλιο και εκχέεται στην Εκκλησία του Θεού ως διακονία αγάπης.

Την καταγραφή των πολυπληθών κατηχήσεων και ομιλιών του ανέλαβε η γυναικεία αδελφότης του Μετοχίου Όρμυλίας, η οποία και προέβη στην έκδοσή τους το έτος 1995, εγκαινιάζοντας την σειρά «Κατηχήσεις και Λόγοι». Στα πλαίσια της σειράς αυτής έχουν κυκλοφορήσει τέσσερεις τόμοι: Σφραγίς Γνήσια (1995), Ζωή εν Πνεύματι (1998), Αγαλλιασώμεθα τω Κυρίω (1999), Θεία Λατρεία – Προσδοκία και όρασις Θεού (2001). Παράλληλα με την ελληνική έκδοση, οι Κατηχήσεις μεταφράζονται στην γαλλική, αγγλική, ρουμανική, ρωσική και σερβική γλώσσα.

Η δημοσίευση συνόλου του πνευματικού έργου του πολυφθόγγου Πατρός αποτελεί φροντίδα υϊικής αγάπης και αιωνίου ευγνωμοσύνης των τέκνων του, και αναμένεται να καλύψη σε πολλούς τόμους ποικιλία θεμάτων: ομιλίες και κηρύγματα, ερμηνεία ασκητικών Πατέρων (αββά Ησαΐου, Ησυχίου πρεσβυτέρου, Γρηγορίου Σιναΐτου, Μαξίμου του Ομολογητού, οσίου Θαλασσίου, οσίου Θεογνώστου), ερμηνεία μοναστικών κανόνων (Αντωνίου του Μεγάλου, αγίου Αυγουστίνου, αγίου Μακαρίου, αγίου Παχωμίου), μοναχικοί θεσμοί και πρακτική ζωή (μοναχισμός, μοναχικός κανών, η ζωή του μονάχου, σχέσεις Γέροντος και υποτακτικού), ερμηνεία βίων αγίων (οσίου Νείλου του Καλαβρού, οσίου Ρωμύλου), ερμηνείες Βιβλικών, υμνολογικών και θεολογικών κειμένων (ψαλμών, προφητειών, ύμνων, κ.ά.).

Η ηγουμενία του Γέροντος στην Ιερά Μονή Σίμωνος Πέτρας αξιολογείται ήδη ως μία από τις ευλογημένες περιόδους της νεωτέρας ιστορίας της Μονής, για την οποία η ιδία σεμνύνεται, συμπίπτει δέ, θεομητορική προστασία, με την ευρύτερη αθρόα επάνδρωση και ακτινοβολία συνόλου του Αγίου Όρους. Όπως το διατύπωσε όμως ο ίδιος, «η μοναστική αδελφότης του Κοινοβίου, ζώσα με τον ίδιον αυτής ρυθμόν, ζη ουσιαστικώς εν τη Εκκλησία διά την Εκκλησίαν, ως η καρδία η μέλος τι σώματος, και δεν εκτιμάται από την ανάπτυξιν δραστηριότητος αλλά, κυρίως, από την εραστικήν αναζήτησιν του Θεού. Ούτως οι μοναχοί αποβαίνουν θεοειδείς, ελκύοντες και τους άλλους προς την θείαν ζωήν» (Τυπικόν Ιερού Κοινοβίου

Ορμυλίας).

Επιμέλεια: Νικόλαος Ζαΐμης